

РЕШЕНИЕ

№ 19464

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4707** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от М. П. Г. от [населено място] срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-020/ 30.03.2026г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Красно село, С., с която на основание чл. 30, ал.2, във връзка с чл. 29, т.8 и на основание чл. 26, ал.1 във връзка с чл. 27, ал.1 във връзка с чл. 25, ал.1, т.2 и т.3 от Закона за закрила на детето, е прекратено настаняването на малолетното дете Т. М. Г. в ЦНСТДБУ „Вълшебство“, [населено място] и детето е настанено в приемното семейство на В. и И. Д., одобрени за професионално приемно семейство.

Жалбата е допустима, като подадена от майката на детето. Същата е постъпила в съда с административната преписка по издаване на акта.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателката М. П. Г. се явява лично и поддържа жалбата. Сочи, че определеното приемно семейство е в [населено място], което силно ще възпрепятства възможността ѝ да вижда детето, поради разждането на следващо по-малко дете и затруднения с пътуването. Сочи, че има подкрепата на баща си и си търси работа.

Ответникът Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ Красно село, С. се представлява от юрисконсулт П. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата. Не оспорва заявлението на майката още от 2023г. за реинтеграция на детето, но липсата на работа и средства изтъква като основен мотив за отказа за това. Сочи, че смисълът на Закона за защита на детето е то да бъде в семейна среда.

Служебно конституираното дете Т. Г., се представлява от служебно назначения адвокат А. К.. Счита заповедта за незаконосъобразна. По преписката липсвали данни за настоящ адрес на детето. Липсвала справка от Регистъра по чл. 26, ал.3, т.3 от Закона за закрила на детето и

декларация по образец по чл. 27, ал.4 от с.з. Счита мярката за най-тежка и несъразмерна, вкл. сочи, че така детето ще бъде разделено и от своите братче и сестриче. Подчертава, че жалбоподателката не е лишена от семейна подкрепа, каквото изявление прави, като сочи, че безработицата не е основание за отделяне на детето от майката .

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от активнoleгитимирана страна – родител на детето, адресат на заповедта.

Съдът приема същата и за основателна, поради следното:

Не е спорно по делото, че детето Т. М. Г. е дете в рис по смисъла на Закона за закрила на детето и с предходна Заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-059/10.10.2024г. е настанено в ЦНСТДБУ „Вълшебство“ до навършване на 7-годишна възраст или промяна в обстоятелствата.

От представения по делото Социален доклад от ДСП „Красно село“ се установява следното: Касае се за случай, регистриран в ОЗД на 01.08.2023г. Детето е с ЕГН [ЕГН] с майка М. георгиева и баща неизвестен. Детето има братче и сестриче. Съгласно социалния доклад, майката е живеела с баба си, която е поемала голяма част от грижите за децата. Прието е, че сигурността на детето не е обезпечена, поради което е настанено в дом от семеен тип. След реинтегриране на децата, майката е насочена към ползване на социална услуга към ЦОП „Заедно д надежда“ към Фондация „Н. за малките“.

В проведеното съдебно заседание бяха представени и приети удостоверение от ЦОП „Заедно с надежда“ към Фондация „Н. за малките“ , в който се сочи, че в календарната 2025г. е предоставяна регулярно социалната услуга, при което са оценявани родителските умения, проследявана е мотивацията и ангажираността ѝ към децата, подкрепа относно процеса на реинтеграция, обсъждане на необходимите условия за полагане на адекватни грижи, съдействие за подобряване на родителските умения и емоционална връзка с децата. Представен е доклад за предоставената услуга, от който е видно, че М. Г. изпълнява стриктно всички предписани ѝ дейности: Реализирани са 12 посещения на маяката в ЦОП, 10 посещения в дома на майката, 10 телефонни разговора с майката. Установено е, че към момента на майката има трето дете, което отглежда. След смъртта на бабата, поддържа контакти със своята леля. Налице е подкрепа и от приятеля на майка ѝ, като ѝ помага и финансово. Майката отхвърля категорично възможността да живее разделена от децата си.

Жилището, в което живее е било собствено на баба ѝ и съответно е наследствено. Състои се от една стая, кухня и сатитарен възел. Хигиената и подредбата са на задоволително равнище. Направен е освежителен ремонт на жилището. Във всички дейности от плана М. е била активна и дейна. Предстои да бъде осигурено допълнително детско обзавеждане.

М. Г. не е работила, не се е осигурявала и няма доходи. Разчита на социални помощи, свързани с появата на третото дете.

Няма установени хронични болести, не употребява алкопол или психоактивни вещества.

Срещите с децата са изключително важни за М.. Споделя, че това е единствената ѝ утеха. Тревожи се за раздялата си с тях, респ. как би им се отразила.

Единствената пречка да отглежда сама децата си се явява липсата на доходи.

С оспорената в настоящото производство Заповед № ЗД/Д-С-КС-020/30.03.2026г. е констатирано, че спрямо детето Т. Г. е била предприета мярка за закрила – настаняване в ЦНСТДБУ „Вълшебство“, [населено място]. Соочи се, че към момента на издаването ѝ, не са налице изменения на обстоятелствата, довели до издаването ѝ, респ. до настаняването на детето извън семейна среда.

Сочи се, че предвид интереса на детето да се отглежда в сигурна и безопасна среда, близка до семейната, като е съобразил заявление, подадено от утвърдено професионално приемно семейство, е прието, че детето следва да бъде настанено при него, поради което е променена мярката за настаняване извън семейна среда. Семейството е с настоящ адрес в [населено място], където ще отглежда детето до произнасянето на съответния районен съд.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Зповедта е издадена от компетентен орган и е в предвидената от закона форма, като съдържа привидно мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Съдът обаче намира, че тези мотиви са действително привидни, тъй като изложеното в тях по никакъв начин не обосновава необходимостта от промяна на мярката за настаняване на детето извън семейна среда до произнасянето на съда по чл. 28 от ЗЗдетето.

Действително, по делото не е приложена справка по чл. 26, ал.3, т.3 от определеното приемно семейство. Посочено е лаконично, че е налице молба, както и че семейството е професионално приемно такова. Съдът споделя и тезата, че Законът изисква определяне на мярката за настаняване извън семейството по чл. 28 от ЗЗДет. да се определи от съда по настоящия адрес на детето, който е Софийски районен съд, а не Районен съд Мадан. Не е изискана и декларация от страна на майката относно съгласие или несъгласие с така приложената мярка, както и от останалите роднини, каквато е повелята на чл. 27, ал.3 от ЗЗДет.

Установено е, че детето е настанено в дома при добри общи условия и при редовни срещи с майка му. Поради това, липсват мотиви за пренастаняването му в приемно семейство. Действително, поредността на мерките за закрила, вкл. настаняване извън семейство на деца, има за цел да се осигури най-добра и близка до семейството среда, но в процесния случай детето е настанено заедно със своето братче, както и при редовни посещения от майка си, за чиито взаимоотношения в социалния доклад се установява, че са близки. Поради което не се доказва тезата, че ще са налице по-добри условия на настаняване в приемното семейство, а са налице пречки за общуване с членове на семейството на детето.

Поради това, съдът приема, че не са налице никакви обективни предпоставки за изменение на наложената мярка. Липсват данни за несигурност или други обстоятелства, които да налагат преместването на детето, което със сигурност би довело до стрес.

Споделя се напълно и тезата, че следва да бъде съобразено мястото на настаняване, което следва да е максимално близо до родителя, който има и изявява желание за срещи и реинтеграция, с оглед което изборът на приемно семейство от [населено място] се явява изцяло неоправдан и необоснован.

Финансовото състояние на майката М. Г. не е предмет на обсъждане в настоящото производство, тъй като с отмяната на оспорената мярка се възстановява предходното положение, при което детето е настанено в дом в [населено място].

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗД/Д-С-КС-020/ 30.03.2026г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Красно село, С., с която на основание чл. 30, ал.2, във връзка с чл. 29, т.8 и на основание чл. 26, ал.1 във връзка с чл. 27, ал.1 във връзка с чл. 25, ал.1, т.2 и т.3 от Закона за закрила на детето, е прекратено настаняването на малолетното дете Т. М. Г. в ЦНСТДБУ „Вълшебство“, [населено място] и детето е настанено в приемното семейство на В. и И. Д., одобрени за професионално приемно семейство.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването на решението на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.
СЪДИЯ